

Sygn. akt III KK 356/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **D. G.**,

skazanego za przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i 279 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 8 września 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego w przedmiocie wstrzymania wykonania wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 22 października 2021 r., sygn. III Ka [...],

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku i odmówić wstrzymania wykonania
zaskarżonego kasacją wyroku.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w R. wyrokiem z dnia 20 lutego 2020 r., sygn. X K [...], uznał oskarżonego D. G. za winnego popełnienia zarzuconych czynów m.in. z art. 278 § 1 k.k. i 279 § 1 k.k. popełnionych w warunkach recydywy, o których mowa w art. 64 § 1 k.k., za które wymierzył mu karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zasądził od oskarżonego i innej oznaczonej osoby solidarny obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonych.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 22 października 2021 r. sygn. III Ka [...], zmieniono wyrok sądu I instancji na korzyść oskarżonego D. G., w ten sposób, iż sąd II instancji m.in. w miejsce orzeczonych uprzednio ww. oskarżonemu

kar jednostkowych, wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok Sądu II instancji zaskarżył kasacją obrońca skazanego. W kasacji obrońca podniósł zarzuty rażącej obrazu prawa procesowego oraz wniósł o: uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie D. G., a nadto o wstrzymanie wykonania kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy okazał się bezzasadny.

Możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia ma charakter wyjątkowy jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc oczywistej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

[as]